

Sygn. akt IV P 469/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy Sąd Pracy w M. IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Galiszewski
Ławnicy:	Justyna Białas Krzysztof Szecówka
Protokolant:	Katarzyna Kot

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko (...) Spółdzielni (...) w M.

o odszkodowanie

I. Powództwo oddala.

II. Zasądza od powódki A. S. (1) na rzecz strony pozwanej (...) Spółdzielni (...) w M. kwotę 60 zł /sześćdziesiąt złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IVP 469/14

UZASADNIENIE

Powódka A. S. (1) w dniu 12 listopada 2014r. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółdzielni (...) w M., domagając się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 31 października 2014r. i zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia podniosła, że brak było przesłanek do wypowiedzenia jej umowy o pracę, z powołaniem się na niedopełnienie obowiązków, związanych z identyfikacją produktów.

Podkreśliła, że waga zarzucanych jej nieprawidłowości pozostaje w rażącej dysproporcji w stosunku do wyciągniętych wobec niej konsekwencji, w sytuacji jej nienagannej ponad 25-cio letniej pracy.

W dniu 23 grudnia 2014r. powódka zmodyfikowała swoje żądanie pozwu w ten sposób, że zrezygnowała z zamiaru powrotu do pracy do pozwanej spółdzielni, a zażądała zasądzenia od swojego pracodawcy odszkodowania w wysokości 9.300,- zł z tytułu nieuzasadnionego wypowiedzenia jej stosunku pracy.

Pozwana (...) Spółdzielnia (...) w M. wniosła o oddalenie roszczeń powódki i zażądała zwrotu kosztów procesu.

Pozwana podniosła, że przyczyną wypowiedzenia był stwierdzony brak oznaczeń na 4 warach na dojrzewalni serów, który obciąża kierownika produkcji.

Argumentowała, że powódka pracowała na stanowisku kierownika produkcji i odpowiadała za opracowanie i zastosowanie przyjętego systemu oznaczeń we wszystkich działach produkcji, począwszy od działu odbioru surowców aż po magazyn wyrobów gotowych oraz za właściwe oznakowanie zbiorników do przechowywania mleka, linii nabiałowych, a brak identyfikacji produktu narusza przepisy o bezpieczeństwie żywności, gdyż produkt finalny musi być zidentyfikowany w łańcuchu produkcyjnym co do użytych surowców, a w szczególności musi podlegać identyfikacji źródła pochodzenia mleka /dostawy/.

Zdaniem pozwanej spółdzielni, z uwagi na wykonywanie przez powódkę pracy na stanowisku kierowniczym, należało wobec niej zastosować ostrzejsze kryteria oceny jej pracy i stwierdzone uchybienia uznać za dyskwalifikujące ją do pracy na takim stanowisku.

Pozwana podkreśliła, że te uchybienia skutkowały jedynie wypowiedzeniem umowy o pracę, a więc zwykłym sposobem rozwiązania umowy o pracę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. S. (1) była zatrudniona w (...) Spółdzielni (...) w M. od dnia 16 stycznia 1989r.

Pracowała na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

Od dnia 1 listopada 2004r. pracowała na stanowisku kierownika produkcji.

W dniu 27 października 2014r. prezes zarządu pozwanej spółdzielni (...) postanowił dokonać kontrolnego przeważenia obecnych na stanie serów.

W trakcie ważenia okazało się, że istnieją istotne rozbieżności pomiędzy stanem księgowym a jego stanem faktycznym.

W związku z tym, postanowiono następnego dnia dokonać ponownego ważenia wybranych losowo serów.

To ważenie przeprowadzone w godzinach porannych, przy udziale kierownika produkcji A. S. (1), wykazało również takie rozbieżności.

Zapytana o przyczyny tych różnic powódka A. S. (1) stwierdziła, że nie są one istotne.

Te wyjaśnienia na zadowolili jednak prezesa zarządu, który postanowił powołać komisję inwentaryzacyjną, w celu zweryfikowania danych dotyczących wagi serów.

Wyniki prac komisji inwentaryzacyjnej potwierdziły występujące rozbieżności wagowe.

Komisja stwierdziła ponadto: brak oznaczeń na 3 warach, zawierających 1.523 kg sera, 1 war z przeprawioną datą, 1 war z datą 21.10, chociaż brak było produkcji takiego sera w raporcie majstra, ser bez daty produkcji w 22 owocarkach w łącznej ilości 314,40 kg oraz ser (...) w ilości 166,50 kg bez identyfikacji.

Te oznaczenia to umieszczone kartki identyfikujące dany produkt, zawierające między innymi datę wyprodukowania danego produktu oraz numer waru.

Wyroby produkowane w pozwanej spółdzielni muszą być jednoznacznie identyfikowane.

Chodzi tu o cały proces od momentu przyjęcia mleka na zakład do zdania gotowego wyrobu do magazynu. Odpowiedzialność za to spoczywa na kierowniku produkcji.

Te oznaczenia są istotne, gdyż pozwalają na zidentyfikowanie surowca z którego został wyprodukowany dany produkt, a tym samym stada, z którego pochodzi dany surowiec. Identyfikacja ma wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów, pozwalając na zlokalizowanie ewentualnego źródła zakażenia.

Dzienna produkcja jest w granicach 12 – 14 warów, a na dojrzewalni są sery z dłuższego okresu czasu i jest tam ich w granicach 80 – 90 warów.

W jednym warze jest ponad 500 kg sera.

Kartki identyfikacyjne są mocowane na warach.

Jest możliwość, że dojdzie do ich odpadnięcia, ale to kierownik produkcji winien na bieżąco sprawdzać czy dane oznaczenia znajdują się na konkretnym warze.

Prowadzona jest także ewidencja i w przypadku braku oznaczenia na jednym warze jest możliwość jego zidentyfikowania.

W przypadku braku oznaczeń na kilku warach nie ma już takiej możliwości, gdyż wary są składowane w różnych miejscach, w zależności od wolnego miejsca.

W dniu 31 października 2014r. w godzinach porannych, po przeprowadzonej rozmowie przez członków zarządu R. B. i A. S. (2) z powódką A. S. (1), która nie potrafiła w sposób racjonalny wyjaśnić braku oznaczeń na warach, zarząd postanowił wypowiedzieć powódce umowę o pracę, z zastosowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

W wręczonym powódce pisemnym wypowiedzeniu, pracodawca wskazał na niedopełnienie obowiązków związanych z identyfikacją produktów, jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę.

Podkreślił w nim, że stwierdzenie braku oznaczeń partii produkcyjnych jest naruszeniem przepisów systemu (...).

Dodatkowo wskazał, że niedopełnienie powyższych zasad mogło narazić spółdzielnię na poważne konsekwencje, łącznie z czasowym wstrzymaniem produkcji przez inspekcje nadzorujące.

/dowód: zeznania świadków: K. M. k.78/2, W. S. k.79/2, R. S. k.81, B. U. k.81/2, wyjaśnienia powódki A. S. (1) k.102, wyjaśnienia wiceprezesa zarządu pozwanej spółdzielni (...) k.105/2, notatka służbowa z dn. 10.11.2014r. k.29, wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 31.10.2014r. k.7, akta osobowe powódki w załączeniu/.

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, brak jest przesłanek pozwalających na uwzględnienie roszczenia powódki A. S. (1).

Należy zwrócić uwagę, że umowa o pracę z powódką uległa rozwiązaniu za wypowiedzeniem, który jest zwykłym środkiem rozwiązywania stosunków pracy i ma między innymi służyć racjonalizowaniu zatrudnienia, zgodnie z potrzebami pracodawcy.

To prawem pracodawcy jest dobór jak najlepszych pracowników – w świetle jego potrzeb – a zdaniem pozwanej spółdzielni, powódka nie spełniała tych kryteriów w świetle standardów obowiązujących u pozwanego.

Pozwana wypowiadając powódce A. S. (1) umowę o pracę, w swoim oświadczeniu o wypowiedzeniu, wskazała na konkretne uchybienia w jej pracy.

Te uchybienia to niedopełnienie obowiązków związanych z identyfikacją produktów.

Powódka nie zaprzeczała, że faktycznie zdarzyły się braki w oznaczeniu warów, ale bagatelizowała ich znaczenie, podkreślając, że te braki, stwierdzone przy 4 warach, w stosunku do ilości wszystkich warów, nie są istotne i jej zdaniem, braki identyfikacyjne można było uzupełnić później, chociażby przy przeprowadzeniu badań laboratoryjnych. Zwraçała też uwagę, że nie ona dokonuje tych oznaczeń lecz pracownicy produkcyjni.

Z tą argumentacją trudno się zgodzić, bo to przecież ona jako kierownik produkcji była osobą nadzorującą ich pracę, a więc ponosi konsekwencje ich zaniedbań.

Zgodnie z punktem 4 księgi procedur systemowych OSM w M. JP – 2 (...) 04 kierownik do spraw produkcji jest odpowiedzialny za opracowanie i zastosowanie przyjętego systemu oznaczeń we wszystkich działach produkcji, począwszy od działu odbioru surowca aż po magazyn wyrobów gotowych / k.20/.

Winna więc wdrażać określone procedury i nadzorować prawidłowość ich realizacji.

Sąd nie ma kompetencji do oceny procedur stosowanych w pozwanej spółdzielni.

Skoro takie obowiązywały, to pracownik winien ich przestrzegać, gdyż jest z tego rozliczany.

Powódka miała zakres czynności, zapoznała się z nim, o czym świadczy jej podpis złożony w dniu 1.02.2006r. pod tym zakresem i nakładał on na nią, między innymi, obowiązek przestrzegania procedur systemu (...), w zakresie dotyczącym działu produkcji / vide pkt 25 zakresu czynności i odpowiedzialności k.55 akt osobowych powódki /.

Nie można się zgodzić z twierdzeniami powódki, że te braki oznaczeń produktów można było uzupełnić po stwierdzeniu braku takich oznaczeń.

Przewód sądowy wyraźnie wykazał, że istnieje taka możliwość, ale tylko w przypadku braku oznaczenia na jednym warze.

W przypadku braku oznaczeń na kilku warach nie można zidentyfikować z jakiego surowca pochodzi dany produkt i nie są to gołosłowne twierdzenia pozwanej spółdzielni.

Świadek B. U., która pracowała na produkcji jako kierownik zmiany i pełniła obowiązki zastępcy kierownika produkcji, podlegająca bezpośrednio powódce, potwierdziła, że tylko w przypadku braku oznaczenia na jednym warze jest możliwość jego identyfikacji na podstawie prowadzonej ewidencji, a nie ma takiej możliwości w przypadku braku oznaczeń na kilku warach.

Konsekwencje braku oznaczeń są bardzo poważne, gdyż braki oznaczeń na warach dyskwalifikują dany produkt.

Zakład w którym pracowała powódka podlegał inspekcji weterynaryjnej i jak zeznał świadek K. M., inspektor weterynarii, który na zlecenie Powiatowego Lekarza Weterynarii w M. kontrolował ten zakład, w przypadku stwierdzenia braku oznaczeń danej partii produkcji, taka partia podlega utylizacji.

Nie można więc twierdzić, że są to drobne uchybienia bo przecież skutkują wymiernymi stratami materialnymi.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że uchybienia dotyczą produktów żywnościowych, co może stanowić potencjalne zagrożenie dla ludzi.

W jednym warze znajduje się 77 bloków sera o łącznej wadze ponad 500 kilogramów, a więc z takiego waru ostateczny produkt może kupić nawet kilka tysięcy konsumentów.

W przypadku braku identyfikacji i stwierdzenia jakichkolwiek zagrożeń nie będzie można ustalić źródła zagrożenia.

Fakt, że te sytuacje nie miały wcześniej miejsca nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla powódki A. S. (1).

Jak już wcześniej wskazano, pracodawca ma określone oczekiwania wobec pracownika i pracownik wykonując pracę na rzecz pracodawcy winien wykonywać ją zgodnie z oczekiwaniami podmiotu zatrudniającego.

Zdaniem Sądu, niespełnianie oczekiwań pracodawcy może być przesłanką do wypowiedzenia umowy o pracę, a w takiej sytuacji brak podstaw do zakwestionowania takiego wypowiedzenia.

Skoro zarzut, który został postawiony powódce nie jest gołosłowny, to należy uznać, że przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista.

Nie ma więc podstaw do zakwestionowania tego wypowiedzenia.

Art. 45 §1 kodeksu pracy uprawnia pracownika do domagania się od pracodawcy odszkodowania, ale tylko w przypadku, gdy wypowiedzenie umowy jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedaniu umów, a skoro w tym przypadku tak nie było, to roszczenie powódki A. S. (1) nie zasługiwało na uwzględnienie i należało je oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z treścią § 11ust.1 pkt1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490 /.

Strona przegrywająca spór sądowy zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi, na jego żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Strona pozwana zażądała zwrotu kosztów procesu, a do tych niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się również jego wynagrodzenie.

Minimalna stawka wynagrodzenia radcy prawnego przy prowadzeniu spraw z zakresu prawa pracy o przywrócenie do pracy wynosi 60,- zł.

Z tych też względów, na podstawie wyżej powołanych przepisów, należało orzec jak w wyroku.